

„את יכולה לקפוץ לי!“ אמרה ח"כ שולמית אלוני לח"כ שרה שטרן-קטן, וזו סירבה

מאיר תלמי
 מזכיר מפ"ם הקשיש, הגיע למועצת מפ"ם שהתקיימה בסוף השבוע בכפר-המכביה ברמת-גן בלוויית אשתו. תלמי ואשתו פסעו שלוביזרוע בשביל הכפר כשלתע נעצרה אמה, מסרה לו את ארנקה וניגשה למקום כלשהו. תלמיד המשך ללכת, כשהארנק בידו ואמר: „תמיד רציתי שיהיה לי תיק, אז הנה, אמה סידרה לי אחד.“

אתה הולך לעשות? אחי מאיר: „להיות עורך מבט! בגין: „תבל שאתה לא הולך להיות עורך עלי-כותרת.“

לא כל העיתונאים הישראליים, שעמדו לשירותם במרכז-התיקשורת שהוקם בי תיאטרון ירושלים. אחד מהם, ג'אמייל חאמר, אמר לכתב אמריקאי שפגש במרכז: „אני מרגיש שאני צריך לברוח מי פה! יש פה יותר מדי מאטה האריות, לטעמי.“ מאטה

לאולם המליאה, שבו אסור הי עישון, כשסיגר דולק נעוץ בי פיו. אחד הסדרנים ניגש אליו והעיר לו על כך. ענה בר-לב לסדרן: „מה בסך-הכל עשיתי? תני הסרחת קצת את הכני סת?״

עורך חבט החדש, יעקב אחימאיר, הציג את הכתב המדיני החדש רון בן-ישי לפני ראשי-הממשלה. מנחם בגין, ואמר: „אני רוצה להי ציג בפניך את כתבנו המדיני החדש.“ השיב בגין: „ומה

לסאדאת: „מצבי בכנסת טוב עתה, יש לי רוב פרלמנטרי גדול.“ השיב לו סאדאת בארי רונה: „ידידי, אתה תודקק לזה!״

עם ישראל לקח ברצינות את ביקורו של אל-סאדאת בישראל, וכימעט שלא צצו בדיחות בעיקבות הביקור. בין המעטות שצצו בכל-זאת: „ראשי-הממשלה מנחם בגין החליט להשיב על הצעתו של הנשיא המצרי, לשלוח אדריי כלים מצריים כדי לשפץ את מיסגד אל-אקצה, בהצעת-נגד: לשלוח את יגאל תומרקין כדי להפוך איוו פירמידה. אחי רי הכל, הוא מנוסה בכך.“

בעת ישיבת ועדת הי חוקה-חוקי-משפט הפריעה ח"כ המפד"ל שרה שטרן-קטן לח"כ ר"צ שולמית אלוני לדבר. התכעסה אלוני

האיש הנרגש ביותר בי מדינה היה, ביום השישי הי אחרון, העיתונאי צבי רימון, העורך והמגיש חדשות בגלי צה"ל, והאחראי על הטלפון האדום. רימון היה אחראי בי אופן ישר לשיחה ההיסטורית שהתקיימה בין התחנה הצבאית לבין צלם העיתונות בן-עמי נוימן, ששהה בקומה השישית של מלון הילטון ניי לוס בקאהיר. השיחה התקיימה בעיברית, ונמשכה כעשר דקות. בן-עמי נוימן מחזיק ביד דרכון בראזילי. מייד אחרי שנוודע על תוכניתו של אל-סאדאת לבקר בישראל תיכנן לנסוע לקאהיר, אלא שסאדאת הקדימו. בשבוע שעבר היה נוימן בין העיתונאים הישראליים הראשונים שהגיעו לי בירת מצריים. ערב לפני שטס לאתונה, ומשם לקאהיר, נפגש עם צבי רימון, קיבל את מסי פרי הטלפון הצבאיים של הי

שלמה רזון
 שרי-הקליטה לשעבר, השתתף גם הוא במועצת מפ"ם. השר-לשעבר לא התערב בין הבריות ולא נגד לוויוכחים. בהגיע שעת ארוחת-הצהריים וכל צירי המועצה פנו לחרי-האוכל נכנס רזון לאולם המועצה הרוק ועישן את מיקטרותו. כאשר נשאל מדוע אינו אוכל עם כולם, השיב: „מאז שאני לא בממשלה עליתי במישקל, ואני שומר על דיאטה.“

וקראה: „ח"כ קטן, את יכולה לקפוץ לי!״ השיבה קטן: „ח"כ אלוני, לא ארד לסיגנון-הדי בור שלך, ולא אקפוץ לך!״

באחת מישיבות הכנסת נכנס שרי-המיסחר-והתעשייה לשעבר ח"כ חיים בר-לב,

תחנה, וסיכם עם רימון כי יתקשר מקאהיר. נוימן החל שולח מקאהיר תמונות-רדיו, רימון איבד תיקוה לזכות בי סקופ, מכיוון שנוודע לו כי קשרי-הטלפון בין ישראל ומצריים נותקו מייד עם עזיבת הנשיא המצרי את ישראל. ביום השישי בבוקר טלפנה לרימון אשה נרגשת, שהציגה את עצמה כאשתו של העיר תונאי אליעזר שטרן-און, כתבם של עיתונים בראזילאיים בישראל. היא מסרה לרימון את מספר הטלפון של נוימן בהילטון נילוס, סיפרה כי דיבר רה איתו זה-עתה וכי הוא מבקש מרימון שיתקשר איתו. בגלי צה"ל הוכרז מצב-חירום, רימון התקשר למודיעין 18 וכעבור ארבע דקות עשה היס טוריה כאשר שוחח בעברית מתחנת-שידור צבאית בישראל עם עיתונאי ישראלי בקאהיר.

על מה שוחחו ביניהם ראשי-הממשלה מנחם בגין והנשיא המצרי אנוואר אל-סאדאת, כאשר לא דיברו על פוליטיקה? לפי ההלצה: על ליבם החולה. סאדאת אמר לי בגין: „יש בינינו הרבה חילוי קידידעות, אבל לנו דבר אחד משותף — מצב ליבנו.“

באותה שיחה אמר בגין

דמים רוסים
 הזמר ענק-המידות בן השלושים, שמישקלו 130 ק"ג ושמועד עתה 35 מיליון תקליטים בשפה האנגלית, החליט לכבוש את אמריקה. רוסוס, יווני ממוצא מצרי, הגיע לניו-יורק וחתם על חוזה עם סוכנות רוג'רס-את-כהן, שייצגה את התיזומרת שליוותה את מסע הבחירות של הנשיא גימי קארטר. רוסוס הענק עושה כל דבר בממדים גדולים. גם את חתימת החוזה עשה כך, בנוכחות גדודי עיתונאים וצלמים. הוא סיפר כי לארוחת-הבוקר הוא אוכל עוף שלם, שישה קדלי-חזיר, שש ביצים, שש לחמניות, סלסלת פירות ובקבוק שמפניה לקינוח.

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

כרמל מזרחי
 מיסבי ראשון לציון וזכרון יעקב